

Mesto spí

M-026

O. Štyrák (1977) – Tvrdošanci

(Orig.: -, -)

vianoce

úvod

záver

VI: **D** Mesto spí už do tmy schúlené,
D^{maj7} za ním v biednej **h** maštali, v sene,
e leží dieťa, **A⁷** dýcha dnes prvý **D** krát. **A⁷**
D Malý púčik lásky velikej,
D^{maj7} z devy klíči **h** skromnej a čistej
e chveje sa, ved' **A⁷** víta ho tma a **D** chlad. **A⁷**

PR: **D** Že k nám prišiel z lásky Boží Syn,
D^{5#} nikto v kraji **h** vtedy netušil
e a každý ho **A⁷** len za človeka **D** mal. **A⁷**
Všetky zámky tupo zapadli,
všetky ľudské srdcia vychladli,
vyhnaný u zvierat prví krát spal.

R: **D** Neboj sa neplač dieťaťatko,
D^{5#} zavri očka a **h** spi sladko.
e Hoc ťa vyhnali, **A⁷** pevnú ochranu **D** máš. **A⁷**
Mamka pesničku zaspieva,
Jozef rúčky poohrieva
a ruka Otcova drží nad tebou stráž.

V2: Od čias, čo prišla tvoja hviezda,
D^{maj7} žiari vždy cez búrky, tmy, cez dážd',
nevládal jej plameň uhasiť čas.
Ty si s nami, ty si stále tu,
každý rok, deň, hodinu, minútu,
prichádzaš, klopeš, zrodiť sa chceš znovu v nás.

PR: *My však máme obsadené zas,
D^{5#} miesta nemáme a chýba čas,
nové zámky k starým prikladáme.
Zas ťa trápi od srdc našich chlad,
neľúbime, jak ty mal si rád,
len chatrče pusté ti nechávame.*

R2: Vždy však spoznávame svoj klam
D^{5#} **a dnes prichádzaš znova k nám,**
odpuš', prosíme, nechceme už viac zrád.
Veríme ti, si Boží Syn,
lásku nám dávaš, sám ňou si,
preto voláme: „Vďaka ti tisíckrát!“

Záver: **A⁷** *Vďaka ti tisíc* **D** *krát!*
A⁷ *Vďaka ti tisíc* **D** *krát!*